

tíðindablaðið sosialurin

Ábyrgdarblaðstjóri: **Randi Jacobsen**
Jan Müller

Blaðfólk:
Høgni Djurhuus
Randi Jacobsen
Tórfinn Smith

Útgevandi:
P/f Sosialurin
Fyrirtaksstjóri:
Krisjan Dahl
Ljósmyndari:
Kalmar Lindenskov
Uppseting:
P/f Sosialurin
Prent:
P/f Pressan 1981

Telefon:
118 20
Telefax:
147 20
Bústaður:
Argjavegur 26
Argir
Postadressa:
Postsmoga 76
110 Tórshavn

Mótsøgn Fólkafloksins

OFTA verður sagt um Fólkaflokkinn, at hann er ikki ein flokkur, men ein bólkur av so ymiskum einstaklingum, at tá ein rópar í eyst, rópar ein annar í vest. Men henda áskoðanin er kanska ikki so rámandi, tí hetta eyðkennir fleiri politiskar flokkar. Hinvegin er Fólkaflokkurin og málagn hansara meira eyðkend av eini grundleggjandi mótsøgn.

NÚ í seinastuni hava fólkafloksvælvni skrivað og tosað óført um sparing og skattalætta. Sparing er óneyðugt at nevna, tí eitt hvørt landsstýri roynir at spara, og tað hevur hetta landsstýrið gjørt í so stóran mun, at tað er eydnast at fylla grunnar, fáa tjóðbanka-kreditin á null og leggja hópinn av milliónum út fyri landskassaveðhald. Nú skal Fólkaflokkurin spara og sum eina gularót halda teir skattalætta frammanfyri veljarum.

MEN hvussu ætlar Fólkaflokkurin at spara almenna húsarhaldið, samstundis sum teir finnast at hesum landsstýrinum fyri ikki at hava gjørt hetta og hatta. Ein dikir landsstýrið undir misrøkt av eini oyggj, tí landsverkfrøðingurin ikki hevur sett hol á Gásadal-brekkuna. Ein annar lovar breiðara tunnilar í Borðoyinni. Ein triði hevur leikað óført í, tí havnaætlarin varð útsett eitt áramál. Og ein fjórði finst at landsstýrinum fyri ikki at reka skúlapolitikk, tí eingin játtan er tillutað tekniska skúlanum í Havn. Hesir menn royna at billa fólk inn, at Fólkaflokkurin er ein ábyrgdarflokkur! Hvat heldur tú?

TAÐ mest láturliga var, tá formaður floksins á fundi í Norðurstreymoy ikki kundu ávísar, hvussu Fólkaflokkurin kundu spara 250 milliónir krónur á fjggjarlógini. Men nakrar dagar seinni hevði Dagblaðið allar tankarnar um sparing á eini heilari opnu við stórar yvirskrift um at soleiðis spara vit 250 mill. kr. Við spenningi varð farið at lesa. Jú, áhuga-verdar hugleiðingar um fjggjarpolitikk. Og treyðugt so, rætt høvdu teir í onkrum, men ikki

oddagrein

varð eitt tað einasta tal nevnt. At enda varð bara sagt, at um hesin politikkur hevði verið rikin, høvdu vit spart einar 250 milliónir krónur. Orðið »bluff« finst ikki í orðabókini, men oddagreinskrivarin finnur ikki nakað meira hóskiligt orð um henda sparipolitikk Fólkafloksins.

TAKA vit so ta skrivning og ta áskoðan, Dagblaðið hevur lagt fram fyri lesaran tey seinastu árin, so er tað aftur tann sama mótsøgnin. Funnist verður harðliga at, at fleiri lóntakarabólkar hava fingið ein lønarbata. Hetta kemst ikki av góðum samráðingarfólkum hjá fakfeløgnum. Nei, krøvini vórðu so stór, tí inntøkulógir vórðu samtyktar. Einku verður sagt um ta óhugnaligu »løgling«, sum hevur verið innan tann privata sektorin. Dømi eru um, at fólk við eitt ára handilsútbúgving fáa bæði hálvaaðru og tvær arbeiðsmannalønir innan nakrar sum helst royndir. Og hvussu er við lønarglæðingini á edv-skrivstovnum, grannskoðaravirkjunum, hjá ráðgevandi verkfrøðings-skrivstovnum, peningastovnum og í handilsvinnuni.

TRYST elvir móttýst. Hetta hevur sjálvandi eisini ávirkað lønarkrøvini hjá fakfeløgnum á tí vanligu arbeiðsmarknaðinum. Og tað, sum er meira álvarsamt í hesum sambandi, er, at henda meir útreiðsla í tænaðstovnunum eisini í stóran mun ávirkar kostnaðin hjá primær-vinnu okkara. Men tað tigur Dagblaðið við og bara kastar eftir tí vanligu timalønta fólkunum við orðum at okkara útflutningsværa er ov dýr at framleiða. Hetta hóast útreiðslan fyri hvønn tíma er lægri í Føroyum enn í fleiri londum, vit kappast við.

SOMULEIDIS verður tagt við, at har tað fyrr var vanligt at leggja eini 30–35 prosent á eina vøru, so er hetta talið í dag ofta bæði 40 prosent og meira. Men hetta tigur Dagblaðið sjálvandi við, tí Fólkaflokkurin er ein mótsøgn allur sum hann er!

n-

valagn & veruleiki

Fólkafloks-vælvni skírir veljarar olmussudýr!

»Fiskivinnufloði okkara er á knønum, tí okkara landsstýri ikki hevur viljað sæð veruleikan í eyguni, men kanska eru teir so besnissaðir, at tað er akkurát tað, teir vilja, so teir kunnu fáa nøkur olmussudýr aftrat í sin atkvøðukassa«, skrivur Eliesar Arge í Dagblaðinum.

Okkara viðmerking:

Vanliga er Essa Arge vanur at taka politikk í álvara og skrivning hansara hevur eisini borið dām av tí, men í atkvøðugagstranini hevur hann eisini lagt á sama bógv sum Óli Breckmann, Pauli Ellefsen og aðrir: at einfaltgear annars meira torgreiddar veruleikar.

Hann er enn tá so grovur at kalla veljarar fyri olmussudýr!!!

Slik yvirlegni kundi sjálvt ikki Pauli Ellefsen funnið upp á.

Við hesum orðum roynir hann at fáa tað til, at ert tú í almennum starvi, so ert tú olmussudýr, sum atkvøður fyri Javnaðarflokkinum — ella einum av hinum samgonguflokkunum.

Hetta er eftirhondini ov biligt. Ikki minst tá hugsað verður um, at stórt partur av vælvunum Fólkafloksins eru á almennum lønarlistum. Og sjálvur man Essa Arge ikki fáa soltnasta bitan úr landskassanum.

Afturvendandi kreppur

Men tað, sum hevur størri týðning, er hansara leysliga viðgerð av støðuni hjá fiskivinnuni.

Fiskivinnan hevur afturvendandi kreppur. Tað hevði hon eisini miðskeiðis í 70-unum, tá hesin, sum skírir veljarar olmussudýr, sat á tingi. Úrslitið tá varð Ráfiskagrúnnurin við sínum fyrimum og vansom.

Fiskivinnan hevði eisini kreppur undir undanfarna landsstýri og hetta landsstýrið fekk átta kreppurakt flakavirki í føðigávu frá Sambands-Fólkafloksstýrinum.

Ikki kann sigast annað, enn at hetta landsstýrið sá veruleikan »betur í eyguni« enn undanfarna landsstýri, sum bara ætlaði at játta kreppulánuttan at hyggja eftir, hvat bagdi virkjnum.

Men sitandi landsstýri fekk støðuna hjá teimum einstøku virkjnum kannaða, og loysnir vórðu funnar fyri seks av virkjnum. Tvey fóru í líkvíðing, men tey verða í dag rikin bæði væl og virðiliga.

Siðan hava onnur virki havt trupulleikar vegna vantandi fiskamongd, og m.a. tí legði landsstýrismaðurin í idnaðarmálum fram lógaruppskot um »úttáðaravirki«.

Er hetta ikki at »vilja siggja veruleikan í eyguni«?

Fleiri orsøkin — fleiri tiltøk

Viðvíkjandi støðuni hjá skipaflotanum, so eru fleiri orsøkir til støðuna, sum ikki skal útgreinast her. Men sláast kann fast, at nóg skip hava havt trupulleikar at klára seg alla tíðina og kreppulán hava ikki lætt um móguleikarnar at klára seg.

Somuleiðis kann sláast fast, at veiðitrýstið hevur verið alt ov stórt á Føroya-leiðunum, og úrslitið er, at stovnarir eru fiskaðir so nógvi niður, at veiðan er minkandi og fiskurin er alsamt smærri.

Úrslitið verður, at veiðan minskar og minni kemur burturúr.

Men landsstýrið hevur avgjørt ikki »ikki viljað sæð veruleikan í eyguni«!

Nevnast kunnu t.d. friðingartiltekt, eina viðking av meskaviddunum og ein skipan, so nýggj veiðufør eru ikki komin til landið uttan at veiðurka er farin úr flotanum.

Uppskot Fólkafloksins hava snúð seg um lítið annað enn meira stuðul og nú kreppulán.

Men sat Essa Arge við ábyrgd, hevði hann óivað eisini spurt seg sjálfan: álvaratos, skulu vit halda fram við at lata stuðul, tí hasin báturin ella hatta skipaslagið kemur ikki at klára seg kortini, øktur stuðul bara reingir veruliga vinnuførið og skrávar skipaprísar upp.

Ikki so »besnissaðir«

At støðan kanska gjørdist uppáttur verri í ár komst av stórar minking í veiði í fjør og stórum falli á fiskaprisum. Men tað kann ikki leggjast landsstýrinum til last. So sein' sum í januar mánað — um vit ikki mistaka okkum — segði fiskasølustjórin í samrøðu við útvarpið ella sjónvarpið, at roknast kundi ikki við minking í prísnum, men at heldur ikki kundi roknast við serligum prishækkingum.

Nei, Essa Arge, og tað eigur tú at vita frá tingskeiðnum 1974–78. Javnaðarflokkurin rennur ikki undan nakrar ábyrgd. Heldur ikki á livsneyðuga fiskivinnuokinum, so loysnir verða funnar, men tað verður avgjørt ikki nakað landsreiðari, sum tú roynir at fáa lesaran at gita!

Landið eigur bara eitt skip, sum er til fiskiskap. Tað skuldi undanfarna landsstýri royna at selja, men landsstýrið kundi ikki so mikið sum semjast um, hvønn skipið skuldi seljast til. Tá vantaði Bacalao skip — men til Havnar skuldi tað so ikki. Tað var tað einasta, landsstýrið kundi semjast um.